

Glashard verloren. Allerlei argumenten aan-gevoerd, de premie, de emancipatie. Maar de goede lezer kon uit het vonnis de toon proe-ven van: wat willen jullie nu eigenlijk? Je wéét toch dat het niet kan? Waarom komen jullie dan tóch met zo'n zaak? Dat is toch onzin. Het is vaste gewoonte dat het niet kan.

Mevr. Boonstra: 'Als de redenering is: geen uitkering aan een gehuwde vrouw, want de man verdient toch, waarom houden ze van gehuwde vrouwen dan wel premie in? Dan moet je ook daarvoor niet belast worden.'

Mr. v. d. Deure: 'Het enige wat je nog zou kunnen, is een kamerlid of alle fracties aan-schrijven: vinden jullie dit nu ook geen onzin. Kan dat niet 'es wat beter in de wet geregeld worden. En zo zijn er veel meer van die prak-tijken, waaruit blijkt dat de vrouw achterge-steld wordt.

En dan de behandeling, die men soms van de zijde van de overheid ondervindt...

We hebben een geval van een werkende vrouw met een klein kind. Financieel kon ze niet rondkomen en daarom krijgt ze bijstand van de gemeente om het kind in een crèche te kunnen doen tijdens de werkuren. Nu komt de vraag: wie is met die bijstand geholpen: moeder of kind? Als het de moeder is, dan moet ze over deze bijstand belasting betalen; als het voor het kind is niet. Maar dan is het geen gezinsbijstand, maar individuele bij-stand. Maar de gemeente keert uit als gezins-bijstand, en dus kwam er een belastingvorde-ring. Er zijn vragen over gesteld in de ge-meenteraad en we hebben er een proefproces over lopen.

'Beschouwen de Belastingen deze crèchekosten niet als verwervingskosten? Want zonder deze uitgave kan de vrouw niet aan een inkomen komen?'

'Kijk, dat is nou het gekke. Neem het voor-beeld van een weduwnaar met een paar kin-deren. Om te kunnen blijven werken, moet de man een huishoudster nemen, maar de kosten daarvan kan hij niet aftrekken voor de belastingen. Nu kun je zeggen: wat een onzin, want van tweeën een: of hij werkt niet en leeft op kosten van Sociale Zaken of hij werkt wel, maar dan moet hij een huishoudster nemen. En zo is voor een vrouw, die wil werken, kin-derhulp ook niet aftrekbaar. Dat vind ik ont-zettend onbillijk. Het resultaat? De vrouw zegt: 'Ik ga maar niet werken, want ik hou niets over.'

'Verliest u veel zaken?'

'De laatste tijd hebben we nogal 'es wat ver-loren. Wat betreft sociale verzekeringszaken is het ongeveer fifty-fifty, denk ik. Alle aanrij-dingen hebben we gewonnen en praktisch ook alle zaken op het gebied van huurrecht.' Spijt heeft mr. Van der Deure er geen mo-ment van, dat hij in Rechtshulp VU is ge-stapt. 'Je hebt veel meer dan op een advoca-tenkantoor te maken met de problemen van alledag.' Zorgen baart hem wel de financie-

ring van het project. Gezien de toevloed van zaken zou uitbreiding van beschikbare man-kracht dringend gewenst zijn, maar het minis-terie is op alle mogelijke manieren in de faculteiten aan het bezuinigen en de steun van Vrouwen-VU-hulp bij de start was slechts bedoeld om het project van de grond te brengen.

Werkgroep Afrikaanse literatuur

Aan de Vrije Universiteit werd tot nog toe weinig georganiseerde aandacht besteed aan de Negro-Afrikaanse literatuur - noch bin-nen de subfaculteit culturele antropologie/ niet-westerse sociologie, noch binnen de let-terenfaculteit.

Belangstellenden voor verschillende studie-richtingen zijn daarom van plan een werk-groep Afrikaanse literatuur op te richten, waaraan studenten en stafleden van alle stu-dierichtingen kunnen meedoen. Met de werkgroep zullen onder meer meewerken Mienieke Schipper-de Leeuw (onlangs gepro-moveerd op een onderwerp over de Afrikaan-se literatuur) en Bertus Dijk van de Docu-mentatie sociale wetenschappen (vertaler en redacteur van enkele bundels verhalen uit Zuid-Afrika) en uit de Portugese koloniën. Men is van plan de volgende onderwerpen te behandelen:

- **Kolonialisme en Afrikaanse literatuur**, on-der meer aan de hand van het proefschrift van Mienieke Schipper over het beeld van de blanke in de Franstalige-Afrikaanse li-teratuur; het zou interessant zijn de beeld-vorming van de blanke en van het kolon-ialisme in deze franstalige literatuur te vergelijken met tendensen in de literatuur uit Engelstalig Afrika, uit Zuid-Afrika, uit de Portugese koloniën en met Negro-Amerikaanse literatuur.
- **'Négritude ou Servitude'**: met name zou-den wij kunnen nagaan in hoeverre de négritude-ideeën nu nog opgeld doen in Afrika en in Amerika; voorts zou het in-teressant zijn de Caraïbische achtergron-den van de négritude-ideeën nader te be-kijken.
- Later zou de werkgroep een **bepaalde schrijver** (bijv. de schrijver/cineast Sem-bene Ousmane) gezamenlijk kunnen lezen en bespreken.

Men stelt zich voor regelmatig - bijv. één avond in de week - bijeen te komen; als er belangstelling is meerdere semesters na el-kaar. Iedereen die mee wil doen of nadere inlichtingen wil hebben wordt verzocht te bellen (zo mogelijk vóór 18 februari) naar Peter Geschiere, vakgroep culturele antropo-logie, tel. 485487.

Ingezonden stuk

Bavinck en de apartheid

Het ingezonden stuk van dr. H. M. Matter over 'Potchefstroom de VU en de geschiede-nis' (VU-magazine, december 1973) vraagt om een duidelijke reactie. Deze reactie geldt in de eerste plaats de wijze, waarop dr. Mat-ter meent de inzichten van prof. dr. J. H. Ba-vinck met betrekking tot het rassenvraagstuk in het algemeen en Zuid-Afrika in het bijzon-der te moeten weergeven.

Over de toon van dr. Matter's artikel wil ik niet méér zeggen dan dat ik, juist met het oog op de manier waarop Bavinck zich tot in zijn bestrijding van anderen placht te uiten, bij dr. Matter een andere toon had verwacht; ik beperk mij verder tot de inhoud.

Ten gerieve van de lezers deel ik mee dat, wanneer ik Bavinck citeer, ik dit doe uit het ook door dr. Matter genoemde boekje *'Een geheel andere waardemeter'*, in 1972 bij Uit-geverij Bekking te Amsterdam verschenen, waarin een aantal beschouwingen van Ba-vinck over het betreffende onderwerp door mij gebundeld zijn en hier en daar van com-mentaar zijn voorzien.

Dr. Matter begint zijn uiteenzetting over Ba-vinck's beschouwingen met de opmerking: *'Mogelijk heeft wijlen Bavinck privatim wel eens duidelijk 'nee' gezegd, maar daar was de zwarte mens niet mee geholpen en dat valt nu in elk geval buiten elke controle'*. Op de ietwat sonderlinge stelling dat 'de zwarte mens' met een 'neen', in de persoonlijke sfeer uitge-sproken, niet geholpen kan zijn (een stelling die in feite elk persoonlijk contact over deze zaak als waardeloos brandmerkt en dus elke dialoog op het persoonlijke vlak als on-vruchtbaar kwalificeert), behoeft ik niet nader in te gaan.

Van meer belang is de vraag, of Bavinck met-terdaad nooit in het publiek 'neen' heeft ge-zezd tegen apartheid en rassendiscriminatie. Terzijde zij opgemerkt, dat wanneer Bavinck spreekt over een 'probleem' hij allermist de ernst van het onderhavige vraagstuk wil ont-kennen: reeds meer dan twintig jaar geleden sprak hij in dit verband van een *'probleem van gruwelijke ernst'* (blz. 28).

Maar terzake. In de eerste artikelen over Zuid-Afrika, door Bavinck (Gereformeerd Weekblad viii-IX, 1952-'53) heeft hij, op de hem eigen, subtiële wijze (ook in zijn kriti-sche beschouwingen trachtte hij bij hen, op wie zijn kritiek zich richtte, iets open te bre-ken dat tot een nieuwe houding zou kunnen leiden) allerlei vraagtekens gezet bij het in Zuid-Afrika gevoerde beleid. Hij was in onze kring een van de eersten die dit zeer bewust,